

GÁ! GÁ! GÁ! NEM SZALAD VILÁGGÁ,
INKÁBB A SZIVÁRVÁNY LAPJAIN
LÉPEGET.

2007. NOVEMBER

Szivárvány

KISS DÉNES

Ágaskodó

Ágaskodik
ág az ágon,
ágál – ág áll
ágmagában.

Ágról-ágra
ágál-bágál,
nincsen bogabb
ágbogánál.

Kis ág, nagy ág,
törött ág,
fáj az ágról-
szakadtság.

TOMOS TÜNDE rajzai

BUZOGÁNY ÁRPÁD

Szűk ablak mögül

Elvitte a meleget a gólya,
Veréb szárnya rejti a meleget.
Csupasz ágon ráncos alma gubbaszt,
Két társa lent pocsolyában deged.

Elhúzza ma függönyét a reggel?
Kinéz a nap szűk ablaka mögül?
Macska mosdik, esőt jósol mára –
Ennek csak a békasereg örül.

SZILÁGYI DOMOKOS

Tóparton

Káka között
barna ladik,
káka fölött
esteledik,
nádirigók
fészke alatt
békacsalád
kórusa zeng,
alszik a káka,
szunnyad a béke,
s a karcsú sötétre
lehullik a csend.

DONKÓ LÁSZLÓ

Tavitánc

Szól a béka fuvolája,
Pántlikás nád táncol rája,
Kettőt balra, kettőt jobbra,
Mind a rezgőcsárdást ropja...

Közel a tél, tó besárgul,
A víz széle is elárvul,
Nem jár táncot nád se, sás se,
Én se, te se, ő se, más se!

A fiatal pár és a kotlós

MAGYAR NÉPMESE

Egyszer volt, hol nem volt, még hetedhét országon is túl, volt egy legény. Elvett feleségül egy szép leányt. Szegények voltak mind a ketten, mint a templom egere. A rokonok vittek tojást, lisztet úgy, mint szokás a lakodalomban. Még egy tyúkot is kaptak.

– Koty-koty-koty... – mondikált a tyúk.

– Ültessük meg – mondja az ember –, van tojás elég, tegyük alá tizenkilencet, s mikor kikölti, akkor vele együtt húsz lesz. Felneveljük, eladjuk a húsz tyúkot, s az árán veszünk egy malacot. Azt is felneveljük, s az malacozik kilencet. A tíz disznót eladjuk, s akkor tudunk venni egy lovat, egy hámot s egy szekeret. Csak ülünk fel ketten, s megyünk kereskedni.

Úgy is lett. Kerítettek egy kosarat, tettek belé egy kis gízgatz, raktak belé tizenkilenc

tojást, a tyúkot ügyesen rátették, s betették az ágy alá. Leültek az ágyra, s kezdtek ott beszélgetni s örvendezni, hogy mi lesz, s hogy lesz.

– Te asszony, baj van! – mondja az ember.

– Miféle?

– Hát az, hogy csak gyenge lóra futja a disznók árából, s míg megerősül, csak ott tudunk felülni a szekérre, ahol egyenes az út. Hágóra le kell szálljunk.

– Te leszállsz, de én nem! – perelt az asszony.

– Dehogynem, leszállsz te is! – mérgelődött az ember.

– Én nem szállok le!

– Leszállsz!

– Nem szállok le!

Úgy veszekedtek, pattogtak, hogy leszakadt az ágy, a tojások mind egy szál széttröktek, a kotlós észvesztve elmenekült, s azóta is azt kárálja:

– Koty-koty! Hágóra se szállunk le!

LÁSZLÓFFY CSABA

Reggel

Kőszobor,
a szíve bent kő.
Anyu fején
puha kendő.

Forró tojás
kotle alatt:
rántottának
való falat.

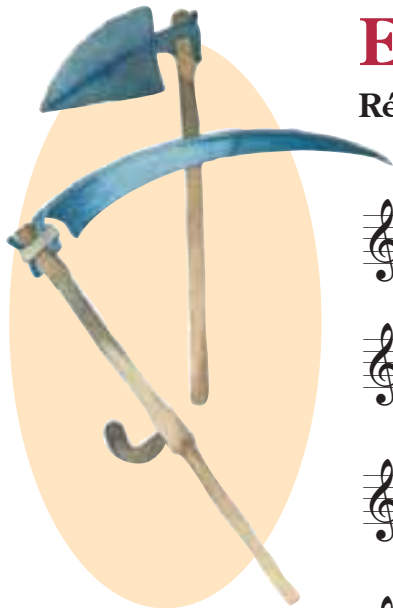
Mire a kő-
szobor előtt
elmész, megjön
tőle erőd.

Kuruzsold
e verset belém! –
tojás-fejem
ép s nem kemény.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

Ez a kapa, ez a kasza...

Régi játékdal

Ez a ka-pa, ez a ka-sza,
ez meg itt a fa-ra-gó-szék!
Ka-pa, ka-sza, fa-ra-gó- szék!
Ó be szép, ó be szép,
ez a de-rék fa-ra-gó-szék!

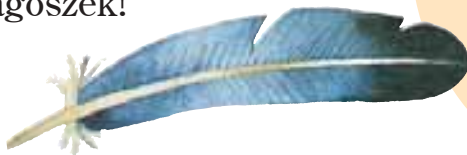
Ez a hosszú, ez a kurta, ez meg itt a véres hurka!
Hosszú, kurta, véreshurka,
kapa, kasza, faragószék!
Ó be szép, ó be szép
ez a derék faragószék!

Ez egyenes, ez a görbe,
ez meg itt a fakereke!
Egyenes, görbe, fakereke,
hosszú, kurta, véreshurka,
kapa, kasza, faragószék!
Ó be szép, ó be szép
ez a derék faragószék!

Ez itt a kés, ez a villa,
ez meg itt a koppantója!
Kés, villa, koppantója,
egyenes, görbe, fakereke,
hosszú, kurta, véreshurka,
kapa, kasza, faragószék!
Ó be szép, ó be szép
ez a derék faragószék!

Ez a gólya, ez az orra, ez meg itt a gólya tolla!
Gólya, orra, gólya tolla,
kés, villa, koppantója,
egyenes, görbe, fakereke,
hosszú, kurta, véreshurka,
kapa, kasza, faragószék!
Ó be szép, ó be szép
ez a derék faragószék!

Ez itt Zsuzska, ez a lánya, ez meg itt az unokája!
Zsuzska, lánya, unokája,
gólya, orra, gólya tolla,
kés, villa, koppantója,
egyenes, görbe, fakereke,
hosszú, kurta, véreshurka,
kapa, kasza, faragószék!
Ó be szép, ó be szép
ez a derék faragószék!

Ez az öcsök, ez a vöcsök, ez meg itt a tejesköcsög!
Öcsök, vöcsök, tejesköcsög,
Zsuzska, lánya, unokája,
gólya, orra, gólya tolla,
kés, villa, koppantója,
egyenes, görbe, fakereke,
hosszú, kurta, véreshurka,
kapa, kasza, faragószék!
Ó be szép, ó be szép
ez a derék faragószék!

MESZLÉNYI ATTILA rajzai

KOLOZSVÁRI GRANDPIERRE EMIL

Hány lába van a lúdnak?

Volt egyszer két vándorlegény. Az egyiket Kancsalinak, a másikat Fancsalinak hívták. Télidőben egy pusztára tévedtek. A szemük kopogott éhségükben.

Mikor már-már összerogytak, megláttak egy házat. Abban a házban éppen lakodalmat ültek. Szívesen fogadták őket, s adtak nekik egy sült ludat, hadd teljenek el kedvükre.

Mialatt Kancsali megköszönte a ludat, Fancsali leszakította a fél combját, gyorsan felfalta. Nem bírta már türtőztetni az éhséget.

Odakünt leültek az árok partjára, hogy a ludat megegyék. Kancsali elővette a bicskáját, hogy majd kétfelé osztja. Hát akkor vette észre, hogy a lúd egyik lába hiányzik.

– Hé, Fancsali koma, hova tetted a ludunk fél lábát? – kérdezte.

Mire Fancsali így válaszolt:

– Egylábú madár a lúd, mindenki tudja.

Azzal odamutatott a befagyott tóra. Állott ott vagy húsz lúd, egy lábon valamennyi.

– Valóban úgy látszik – hagyta rá Kancsali.

BAK SÁRA rajzai

– De gyere, nézzük meg közelebbről.

Mikor a ludak közelébe értek, Kancsali koma hessentett egyet a karjával. Erre ahány lúd, mind leeresztette a másik lábát, s nagy gigázva eliramodott a jégen.

– A nagy gágogástól ereszhettek még egy lábát – mondta Fancsali.

– Mindjárt kipróbáljuk – felelte Kancsali.

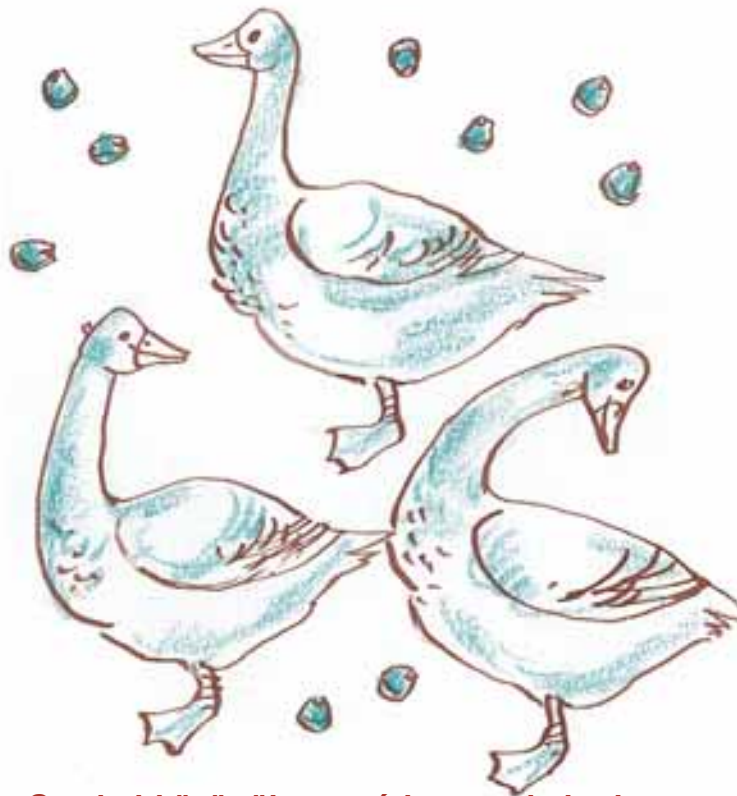
– Ugyan bizony miként próbálhatnók ki?

– Úgy, koma – válaszolt Kancsali –, hogy te hozzálátsz gágogni. Ha kieresztesz egy harmadik lábát, megkapod a sült lúd felét. Ha nem, megeszem én az egészet.

Fancsali koma egy darabig gágogott, gágogott. De új lába csak nem nőtt. Aztán könnyögre fogta a szót. Mikor megvallotta, hogy bizony ő ette meg a sült lúd hiányzó lábát, Kancsali koma megbocsátott neki, s odaadta a részét, hadd lakjék jól ő is.

Hány lúdlábat látsz?

Hány lába van valójában a három lúdnak?

Oszd el közöttük testvériesen a kukorica-szemeket. Úgy a legkönnyebb, ha ceruzáddal szemenként a csőrükhöz viszed.

Márton-lúd

Vastag kartonból vágjátok ki a lúd testét és szárnyát. A pontok helyén lyukasszátok át kötőtűvel.

Fedjétek be bolyhos papírból tépett csíkokkal.

A nyilak irányát követve bogozzátok a lúd szárnyát a testéhez.

Kössétek fel a libát a szárnyánál fogva egy fapálca két végére. Vigyázzatok, hogy egyensúlyban legyen. Kössetek egy kis darab zsinórt a test alá. Végül a fapálcát függesszétek fel úgy,

hogy szabadon „szárnyalhasson”, ha a hasán levő zsinórt húzogatjátok.

Cser Kiadó: Ragasztott papírajátékok

SZÁMOZD MEG

a képeket az
események
sorrendjében.

MESÉLD EL

a kislibák
történetét.

BAK SÁRA
rajzai

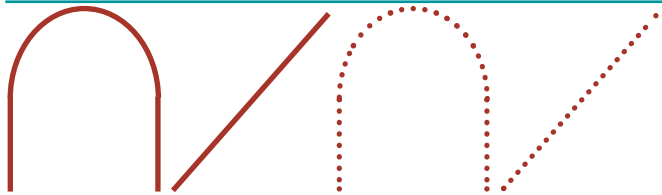
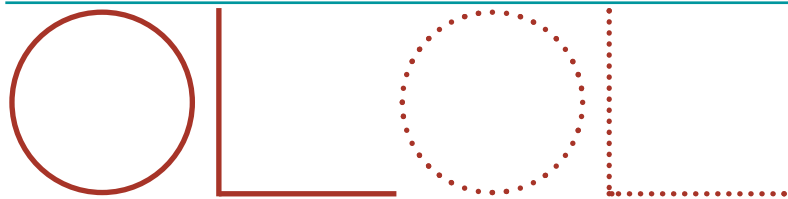
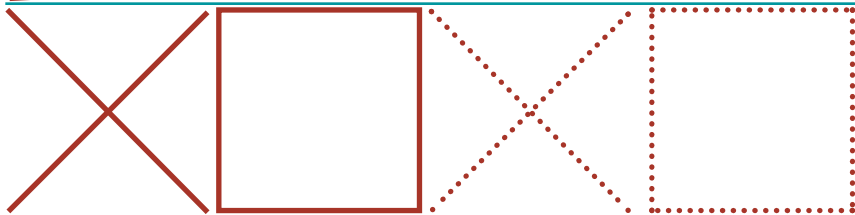
KÖSD ÖSSZE

a pontokat, és színezd ki a cseréptálra rajzolt kakast.

FEJEZD BE

a megkezdett sorokat.

KARIKÁZD BE

pirossal a libákat, zölddel a kacsákat. Számold is meg őket!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

Szivárvány-POSTA

Kedves Barátaink! A Szivárvány minden színpompáját elküldjük nektek, hogy pótoljuk a természet fukuló színeit, a nap bágyadó fényét. Ha fáztok, ugrálatok, ha szomorkodtok, lapozgassátok a Szivárványt. Íratok, rajzolatok nekünk. Ezt már meg is tette: **Dalaczi Szilárd**, Szentmáté; **Zámbó Illés**, Kupuszina, Szerbia; **Boda Anna**, Nagybánya; **Ráduly Brigitta**, Érmihályfalva; **Gergely Bernadett**, Oroszhegy; **Csikos Adrienn**, Bodor Anett, Kovászna.

A gólya egyet lép, kettőt száll,
harmadszor meg botorkál.
A gólya száll, száll, messze tájra,
majd hazatér, ha fáj a lába.
Ha meggyógyul a lába,
megint kiszáll a világba.

Székely Kinga, Dés

Verebi Levente, Margitta

Libák és kacsák

Tanuljunk meg egy izgalmas és mozgalmas játékot.

Egy gyermek a csősz, a többi két csoportba áll fel, libák és kacsák seregét képezve. A földre húzott vonalon túl van a vetés, ahol a csősz őrködik. A libák és kacsák közelednek, előbbiek méltóságteljesen gágognak, a kacsák valamivel gyorsabban hápognak.

Átmennek a vonalon, szétszélednek, legugolnak, és úgy tesznek, mintha szednének valamit a földről. Mikor a csősz elkiáltja magát: „Hess ki, hess ki!”, gágogva illetve hápogva menekülnek.

A csősz kergeti őket a vonalon túl is. Az elfogott libák vagy kacsák csőszök lesznek. A játékot addig folytatjátok, míg a lármás seregből egy sem marad.

Mindenik sorban van egy kakukktojás.

VÁLASZD KI!

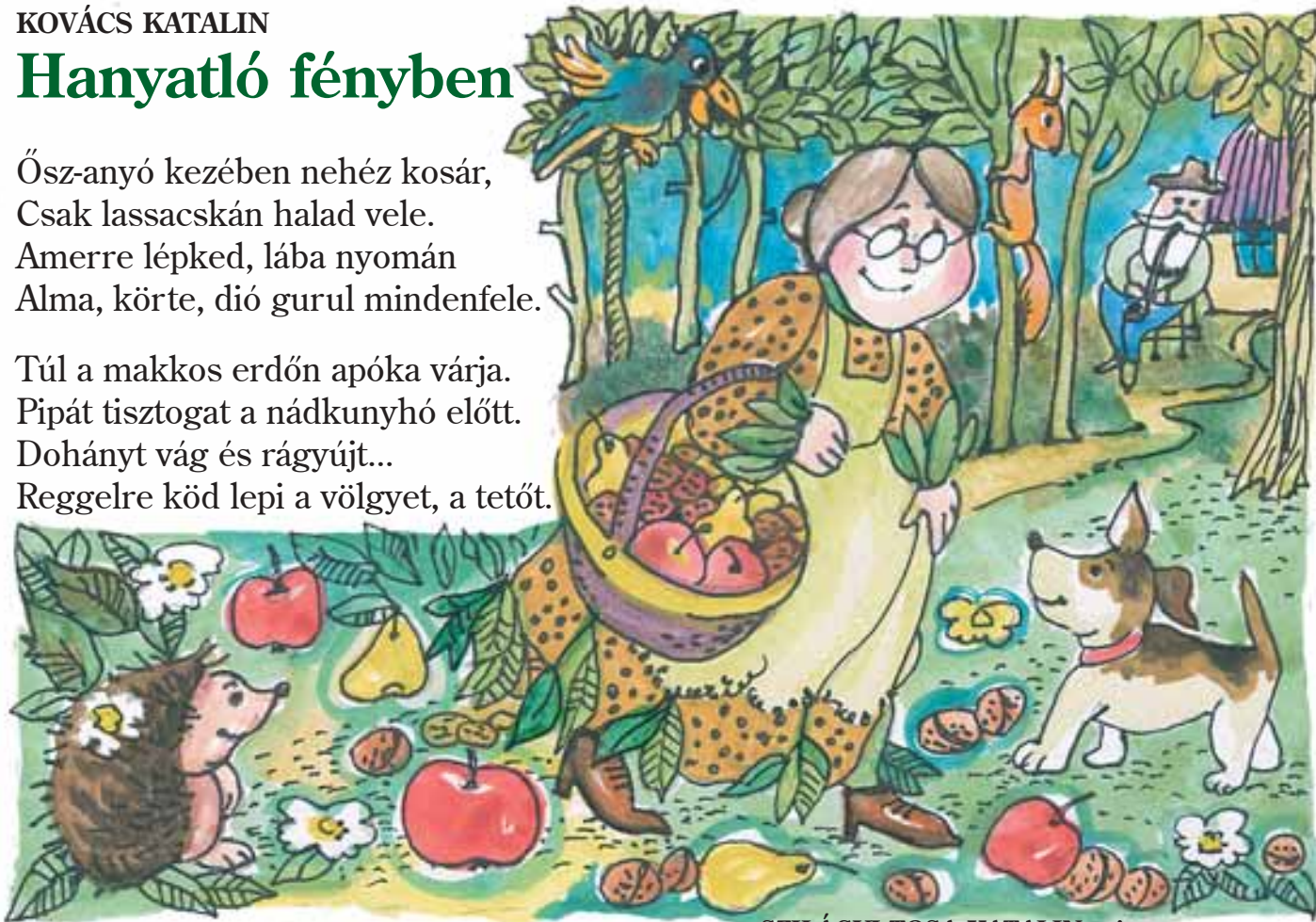

KOVÁCS KATALIN

Hanyatló fényben

Ősz-anyó kezében nehéz kosár,
Csak lassacskán halad vele.
Amerre lépked, lába nyomán
Alma, körte, dió gurul mindenfele.

Túl a makkos erdőn apóka várja.
Pipát tisztogat a nádkunyhó előtt.
Dohányt vág és rágyújt...
Reggelre köd lepi a völgyet, a tetőt.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

JÓDAL RÓZSA

Egy kosárnyi Marci

Marci és Péter szülei kosarat vettek. Egy kosárfonó árulta. Minden házba becsengetett, s kántálva kínálta az áruját.

– Fűzfakosarat vegyenek! Elsőrangú áru! Többféle szín, többféle méret... Fűzfakosarak!

Péter és Marci kint játszott a ház előtt. Péter beszaladt a házba.

– Jöjjetek gyorsan, kosarakat osztogatnak! Elsőrangú áru! – s már húzta is apát kifelé. Anya is utánuk ment.

A szemfüles árus nyomban megállt, s leemelt néhány kosarat.

– Van kérem zöldcsíkos, hántott fehér, kockásra font barna, karkosár, alkalmi díszkosár, babagaráboly, kétfülű szénhordó...

– Ezt! Apa, ezt a kétfülűt! Ez a legnagyobb. Ebbe még Marci is belefér.

Marci, mintha csak erre várt volna, nyomban belemászott egy kétfülű zöldcsíkosba, és elvetette

magát benne. Olyan elégedetten nézett szét belőle, mint egy kényúr.

– Szénhordásra kiválóan alkalmas! – verte a vasat az árus.

– Nincs is szenünk – bizonytalankodott apa.

– Fahordásra, pityókaszedésre is kiválóan alkalmas.

– Gázzal fűtünk. Krumplit meg a piacon...

Péter megmarkolta a kosarat, és Marcistul megpörgette.

– Kapaszkodj! Indul a járat – kiabálta.

Az öccse visított a gyönyörűségtől:

– Indul a járat!

– Hát nem is tudom... – vakarta a fejét apa.

– Nézze... már úgyis megsérült... Jutányosan megszámlálom. Higgye el, nem jár vele rosszul... Meg ez amúgy is – varázskosár – kacsintott az árus a gyerekekre.

– Jó, hozom a pénzt – sóhajtott anya. – De itt, látja, bütykös a vessző. Ezt leszámíthatná az árából.

A gyerekek fent a lakásban folytatták a „kosarazást”. Marci ki se akart belőle szállni. Péternek is tetszett az új játék. Forgatta, húzta, tolt, röpítette a jókora nappaliban az öccsét.

Marci időnként vezényszavakat hallatott:

– Dží-ha, dzí-ha, paci! Jobbja! Bajja! Méd! Méd, Pétej! Gyojsabban! Gyojsabban!

Sokáig játszottak, bele is izzadtak. Péter végül is elunta. Még egy nagyot lódított a kosáron, aztán elővette a gitárját, mert eszébe jutott, hogy készülnie kell a másnapi órára.

A kosár azonban csakugyan varázskosár lehetett, mert nem állt meg. Tovább röpült! Nekikököszött az asztal lábának, visszaperdült, fordult egyet a tengelye körül, nekirepült a falnak, visszacsúszott, majd körözni kezdett. Méghozzá taktusra, Péter zenéjére. Péter észrevette, szabályozni kezdte. Ha gyorsabban játszott, gyorsabban forgott a kosár. Ha lassabban pengette a gitárját, a „kétfülű” éppen csak előre-hátra hajladozott.

– Kész cirkusz! Te, én eladlak a cirkuszosoknak! – nevetett Péter, és belevert a gitárjába úgy, hogy a kosár Marcistul pörögni kezdett, akár a motolla.

– Ne adj el! Pétej, ne adj el! Jó jeszek! Majci jó dejet lesz! – könyörgött a kicsi, de a bátyja csak annál vadabbul forgatta.

Marci bömbölésére bejött anya a konyhából.

– Én megveszem. Mi az ára?

Péter abbahagyta a kosártáncoltatást.

– Egy... mozijegy?

– Nekem többet is megér – mondta anya. – Két-két vajas kifli és két kakaó jó lesz? –

kérdezte, s kiemelte az „árut” a kétfülű kosárból.

– Jó – tette le a gitárját Péter. – De az enyém legyen a nagyobb. És akácméz is legyen rajta.

Együtt ették meg az uzsonnát az asztalnál. Árus és „áru” elégedetten falta a vajas kiflit, anya meg csak kente, kente...

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Hanna és a kiflik

Én kis kifli vagyok,
s te nagy kifli vagy.
Most legyél te kisebb!
Most én leszek nagy!

A legnagyobb kifli
a mackóm legyen,
és Anya a tepsiből
mind megegyen.

MÜLLER KATI rajzai

Mondókák

Süti, süti pogácsát,
apának, anyának,
sóba, vízbe az apjának,
tejbe, vajba az anyjának.

Szita, szita, sűrű szita,
ma szítálok, holnap sütök,
neked egy kis cipót sütök.
Megzsírozom, megvajazom,
mégis, mégis neked adom!
Hamm, hamm!

Minek is tagadnám? Bizony, ez az év legszomorúbb hónapja, november. Elsején a felnőttek kimennek – olykor titeket is kivisznek – a temetőbe elhalt kedveseik sírjához, hogy az emlékezet gyertyafénye mellett szeretettel gondoljanak rájuk, imádkozzanak értük. Titeket is arra kérlek, ne hancúrozzatok, ne hanguzkodjatok, inkább gyönyörködjete a gyertyafényben, és – ha ismertétek – gondolatok az eltávozottakra is.

Vass Kinga Tímea, Magyarbükös

Ám nemcsak indulása miatt szomorú ez a hónap, hanem azért is, mert tovább rövidülnek a nappalok, nyúlnak az éjszakák, hogy a hónap végére már azt hinnétek: ez immár így megyen mindaddig, amíg bekövetkezik az éjjel-nappal sötét.

No, nehogy elkeseredjete: ebből semmi sem lesz, mert december végén megfordul ez a szomorú helyzet. A gyönyörű, a boldog Karácsony ünnepe előtt megáll a nappalok rövidülé-

Bartis Vivien,
Kisbács

se, és ettől kezdve már az éjszakák kezdenek kurtulni, és a nappalok nyúlnak.

No de egyelőre novemberben vagyunk. Lássatok neki a tanulásnak – mármint az iskolás barátaim –, az ovisok is tanuljanak minél több szép verset-éneket.

Bár korán esteledik, játsszátok minél többet a friss levegőn. Gondoljatok arra, hogy ez az utolsó hónap az esztendőben, amelyben rövidülnek a nappalok, és nyúlik a kutyaugatásos sötétség.

Úgy egyébként köszönöm a kedves leveleiteket, és igencsak figyelem, hogyan

Bartha Szilárd,
Mezőpanit

haladnak elsős barátaim az írás-olvasással: tavasszal már várom első soraikat! Ovis barátaim addig is, amíg meg nem tanulnak írni, kérjék meg Édesanyjukat, Édesap-

jukat, valamelyik Nagyszülőjüket, hogy írják ők le, amit diktáltok nekik, mert sokat gondolok kedves Mindnyájatokra, miközben kedves Feleségemmel, Tipetupával, Mackóék segítségével már az édesvackort is begyűjtöttük télire, és Mókusék kisegítettek bennünket mogoróval-dióval. Egyebet már a nyár végén, ősz elején sikerült begyűjtenünk. Ti is gyűjtsetek! Gyűjtsetek magatoknak minél több tudást, vidámságot, jókedvet. Ha pe-

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

Cserei Mária rajza, Kolozsvár

dig marad egy kis időtök, írjatok nekünk is egy-egy levelet!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

E lapszám támogatói:

Címlap: SZILÁGYI TOSA KATALIN

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 309. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlap-szerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-776x.

Ára 1,6 lej

Szüretelnek az emberek,
Gördülnek a gerezdek,
Jókedvűek a felnőttek,
Örülnek a gyerekek.
Kóstolgatják a finom mustot,
Megtöltik vele a kiskancsót,
Dolgoznak serényen, szaporán,
Elégedettek a munka után.

Németh Norbert, Kolozsvár

Bálint Anita, Székelyudvarhely

Van egy ernyőm: óriás!
Látod, szép virágmintás,
Zápor eshet, zivatar,
No, ez minket nem zavar!
Esernyőmet kinyitom,
Aláfér a családom.

**Pap Brigitta,
Marosvásárhely**

Tombol a szél, tombol a
vihar. Mindent megmoz-
dít, a fának a levelét leci-
bálja róla. Tombol az erdő, süvít a szél.

Éjszaka van, aludj hát!

Kassay Tímea, Brassó

**Fülöp Boróka Boglárka,
Maroskeresztúr**

Vége van a nyárnak, esős idők járnak,
Az állatok fáznak, kuckójukba bújnak.
A gyerekek is fáznak, vastag ruhát vesznek,
Vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak.

Tunyogi György, Kolozsvár

**Barabás
Kriszta,
Mezőpanit**

László Beatrix, Varsole

Az az osztály szerencsés,
Hol minden nap egy meglepetés.
A mi osztályunk szerencséje,
Hogy övé a világ legjobb tanítónője.
Ezt a verset azért írom,
Mert szeretem őt nagyon-nagyon.

Könczey Ágota, Kolozsvár

Csütörtökön a tanító nénivel tornáztunk. Már szerdán megbeszéltük, hogy mindenki hozzon tornacipőt. Mindenki elhozta, de én nem. Egyik barátnőm ideadta a sajátját. Számomra nagy segítség volt! Úgy hívták, hogy Kinda Andrea. Megtudtam, hogy ő igazi barát.

Tamás-Szóra Evelin, Gyergyószentmiklós

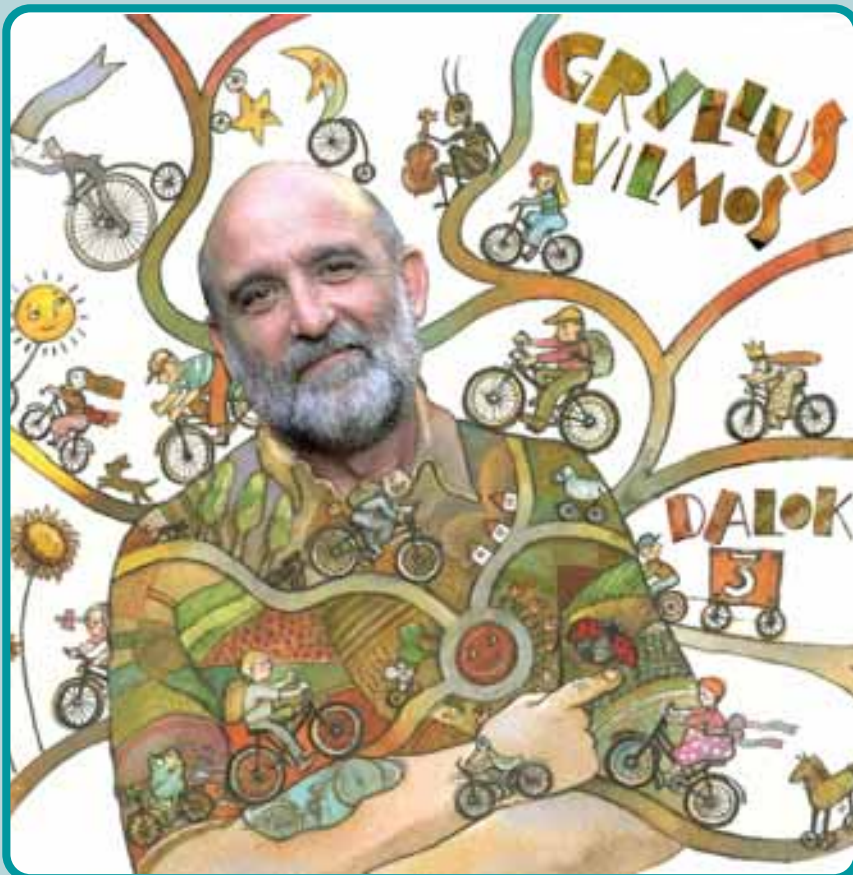

Pataki Krisztina, Szatmárnémeti

Jön már a hideg tél,
lehull a sok, színes levél.
Elrepülnek a vándormadarak,
tavaszig meg sem látogatnak.
Várva várom már a telet,
hogy a dombon síelhessek.
Este mindig vidám vagyok,
és az ágyban olvasgatok.

Mákszem Tamara Mária,
Csíkszentdomokos

A zilahi M. Eminescu Iskola
tavalyi IV. D osztályának kézi-
munkaötlete: a rajzlappból kivágott,
nagy faleveleket minden gyerek
kedvére színezte festékbe mártott
ujjával.

Gyryllus Vilmos új, bicajos lemezén a szerző ezúttal is gyerekekkel együtt énekel, muzsikál arról, hogy milyen a világ biciklizés, kirándulás közben. Hogy nő a mezőn a pitypang, hogy vadászik a vércse. Kik laknak a pocsolyában vagy a kidőlt fában. Milyen az édes szeder, és milyen a csipős csalán. Útjukat állja egy sorompó, eláztatja őket egy nyári zápor, énekel nekik a sárgarigó és a fülemüle. A dalok, melyeknek a szövegét is Vilmos írta, könnyen megtanulhatók és énekelhetők. Ebben segít a lemez mellé kiadott kottásfüzet, melynek rajzait a Magyar Népmesék rajzfilmsorozat rendezője, Horváth Mari készítette.

A CD és a kottafüzet 45 lejért rendelhető meg a Napsugár szerkesztőségében.